

УСТАВ

НА

„СЪЮЗА НА ЕВАНГЕЛСКИТЕ СЪБОРНИ ЦЪРКВИ В БЪЛГАРИЯ“

Глава първа

Основни положения

Раздел I

Обща уредба

Основа и наименование

Чл. 1. (1) Всички църкви в България, които приемат за основен ръководен принцип на вярата и практиката си Библията, като Божие слово – Боговдъхновено и непогрешимо Свещено писание, приемат Символ на вярата (посочен в чл. 2 от настоящия Устав) и които приемат Доктриналните позиции, този Устав и Правилника за организацията и вътрешния ред на СЕСЦ, се обединяват в „Съюз на евангелските съборни църкви в България“.

(2) Съюзът води началото си от 1888 година и до 1949 година се е наричал „Съюз на евангелските църкви в България“, а местните църкви са се наричали „Българска евангелска църква“. От 1949 година Съюзът приема името „Съюз на евангелските съборни църкви в България“, а местните църкви – „Евангелска съборна църква“..... (с местонахождението на църквата).

(3) Съюзът е юридическо лице – вероизповедание – съгласно Закона за вероизповеданията. Седалището му и адресът на управление са: гр. София, район „Триадица“, ул. „Солунска“ № 49.

(4) Всяка местна църква представлява отделно местно поделение на СЕСЦ, което може да бъде юридическо лице или да не бъде такова лице.

(5) Църквите, членове на Съюза към датата на приемане на този Устав запазват наименованията по чл. 1, ал. 2, като могат да добавят в съответствие с изискванията на Устава наименования, с които са станали известни в обществото. Новите църкви се регистрират с наименованието по чл. 1, ал. 2 и могат да добавят християнски наименования след одобрение от Съюзно управление.

(6) Ако в някое населено място има повече от една църква, членуваща в Съюза, те се номерират по реда на образуването им като „Първа“, Втора“ и т. н., и евентуално добавени наименования съгласно ал. 5.

Символ на вярата

Чл. 2. Въз основа на Свещеното Писание – Библията, Евангелските съборни църкви в България приемат следния СИМВОЛ НА ВЯРАТА:

1. Вярвам, че Бог е един; че Той е Творец, съхранител и управител на всичко; Всемогъщ, Вездесъщ. Всезнаещ, Неизменим, независим и Вечен Дух; че Неговата любов, премъдрост, святост, правда, милост и истина са безкрайни и че само на Него принадлежи поклонение.

2. Вярвам, че Бог съществува в три лица: Отец, Син и Свети Дух, и че тия три са един Бог и са равнодостойни за поклонение.

3. Вярвам, че Свещеното Писание на Стария и Новия завет са боговдъхновеното откровение на Бога към човеците и са свършени правила на вярата и богоугодния живот.

4. Вярвам, че чрез грехопадението, човешкият род изгуби общение с Бога и изложи себе си на справедливия Му съд.
5. Вярвам, че Господ Исус Христос, съвършен Бог и съвършен човек е единственият Спасител на грешници чрез умилостивителното Си дело и единствен Ходатаят пред Бога за човечите.
6. Вярвам, че за да се спаси човек, трябва да се роди отново чрез силата на Светия Дух, Когото всеки вярващ приема при новородението си.
7. Вярвам, че всеки новороден се оправдава пред Бога само по благодат, чрез вяра в Господ Исус Христос.
8. Вярвам, че всеки християнин, като плод от вярата си, живее свят живот и изпълнява всичките си длъжности към Бога, ближния и себе си и че такъв живот е видимо доказателство, че е Божие чадо.
9. Вярвам във видимото идване на Господ Исус Христос и във възкресението на мъртвите – на праведни и неправедни, и че всички ще се явят пред Христовия съд.
10. Вярвам, че Църквата на Господа се състои от всички истински вярващи, които изповядват Бога (Отец, Син и Свети Дух) и заедно с чадата си са в заветни взаимоотношения с Него. Те доброволно се съединяват за богослужение и богоугоден живот съгласно Свещеното Писание и се свързват със законни наредби. Вярвам, че глава на тази Църква е сам Христос.
11. Вярвам в тайнствата на Църквата – кръщението и причастието.
12. Вярвам, че проповядването на Евангелието е главното средство, определено от Христос да привежда грешните към покаяние и да назидáva последователите Му в святост; и че длъжност на Църквата е да изпълнява последната заповед на Спасителя: „И така, идете, правете ученици всичките народи и ги кръщавайте в Името на Отца и Сина и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал. И ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на света. (Амин.)“ (Мат. 28: 19, 20).

Тайнства и обреди

(богослужебни практики)

Чл. 3. Евангелските съборни църкви в България приемат следните тайнства и обреди:

1. Тайнства:

А) Кръщението е външен знак за вътрешно очистиване и осветение от Светия Дух, както и въвеждане на децата в завета на Бога със своя народ. Приема се кръщение чрез поръсване, поливане или потапяне, извършвано в името на Отца и Сина, и Светия Дух.

Могат да бъдат кръстени:

- ония, които действително вярват и изповядват вярата си в Исус Христос и следват заповедите Му в живота си;

- децата на вярващи родители (или един от тях), изповядващи и прилагащи вярата си.

Когато кръстени деца стигнат възрастта на съзнанието и разсъждението, те могат да потвърдят кръщението си чрез засвидетелстване на вярата си. Кръстените веднъж в името на Отца и Сина, и Светия Дух не е необходимо да се кръщават повторно.

Б) Причастието (Господната трапеза) е възпоменаване чрез видими знаци на Христовите страдания, смърт и изкупителна любов за нашето спасение в знак на общение на Господ Исус Христос с вярващите. Тези, които така приемат причастието, могат да участват в Господната трапеза.

2. Обреди:

А) (доп. с решение на Събора от 15.05.21 г.) Венчаването е обред, който свързва един мъж и една жена в заветен съюз, наречен семейство, чрез Божието благословение, във взаимна любов за съвместен живот. Извършва се, ако мъжът и жената отговарят на следните изисквания:

1. поне един от тях да е член на Евангелска съборна църква;
2. преминали са курс за предбрачно съветване;
3. изповядват публично вяра в Господ Исус като спасител от греха;
4. приемат Библейските принципи за брака;
5. декларират, че не упражняват противобиблейски дейности.

Б) Погребението е изпращане на покойника с подходяща служба.

В) Ръкополагане на пастир става след проверка на качествата му при подходяща служба на редовен Общоцърковен събор или в местната църква.

Г) Ръкополагане на проповедници, мисионери, дякони.

Раздел II

Основна цел, средства за постигането ѝ (богослужебни практики)

Чл. 4. Нашата основна цел е: ПРОСЛАВА НА БОГА И ИЗГРАЖДАНЕ НА БОЖИЕТО ЦАРСТВО.

Чл. 5. Средствата за постигане на тази цел са:

1. Разпространяване на Благата вест според поръчението на нашия Господ Исус Христос (Евангелието от Матей 28:19 и 20) чрез лично благовестие, амвонна проповед, евангелизационни събрания на открито и закрито, лекции и беседи на обществени и частни места, издаване на духовна литература и печатни органи, разпространяване на Библията, използване на средствата за масова информация и съвременните технологии за комуникация, културни изяви, както и използването на различните форми на изкуство.

2. Основаване на църкви и редовно провеждане на богослужения.

3. Строеж и поддържане на молитвени домове и сгради, свързани с дейността на СЕСЦ.

4. Пастирско душегрижие за спасение на грешниците, възвръщане на отстъпилите от вярата и освещение на вярващите.

5. Подготовка на служители за духовна работа чрез обучението им в богословски учебни заведения, както и разкриване на собствени училища, предлагащи различни степени на духовно образование.

6. Религиозно-нравствено просвещение сред всички слоеве на обществото чрез прокламиране истините за новородението и християнската святост. Системно обучаване на всички възрастови

групи вярващи чрез използването на различни форми за духовна просвета като неделни училища, семинари, курсове, групи за изучаване на Библията, молитвени групи и др.

7. Работа за утвърждаване на християнските нравствени ценности и оздравяване устоите на семейството, както в църквите, така и в обществото.

8. Благотворителна дейност – духовно и материално подпомагане на сираци, вдовици, болни, възрастни, материално затруднени и засегнати от различни бедствия хора, както и всяка друга проява на милосърдие.

9. Съдействие с духовни средства в борбата на обществото срещу всякакви пороци и вредни зависимости като тютюнопушене, алкохолизъм, наркомания, насилие, сексуални извращения, както и срещу нарушаването на християнския морал и други противобиблейски практики.

10. Духовна работа сред лишените от свобода, малцинствените групи, хора в неравностойно положение и подрастващото поколение.

11. Защиаване на религиозните права и свободи на християните.

12. Поддържане на приятелски взаимоотношения и сътрудничество с евангелски и други християнски общности и организации в страната и в чужбина.

Символи и печат

Чл. 6. (1) СЕСЦ и обединените в него местни евангелски съборни църкви имат свои символи и печат.

(2) Символите на СЕСЦ и на обединените в него църкви са: отворена книга – Библията, с кръст и лъчи, излизащи от книгата.

(3) Печатът на местната църква е кръгъл с изобразена в средата отворена книга, с кръст и лъчи, излизащи от книгата. А околоръст има надпис: „Евангелска съборна църква...“ (посочва се населеното място) или съобразно другите, регламентирани в настоящия Устав правила.

(4) Печатът на СЕСЦ е кръгъл с изобразена в средата отворена книга, с кръст и лъчи, излизащи от книгата. А околоръст има надпис: „Съюз на евангелските съборни църкви в България“.

(5) СЕСЦ има и аналогичен печат с надпис на английски език „UNION OF EVANGELICAL CONGREGATIONAL CHURCHES IN BULGARIA“, който се използва при взаимоотношения с чуждестранни партньори.

Глава втора

Устройство на „Съюза на Евангелските съборни църкви в България“ (СЕСЦ)

Раздел I

Структура на СЕСЦ

Чл. 7. (1) СЕСЦ се състои от местни евангелски съборни църкви. Към местните църкви може да съществуват евангелски общества.

(2) Местните евангелски съборни църкви, според своето местоположение, са включени в съборни области, които не са самостоятелни юридически лица, а са обособени на териториален принцип предимно за нуждите на духовната работа в рамките на СЕСЦ.

(3) Решенията на управление на СЕСЦ като вероизповедание се вземат от върховния орган – Общоцърковния събор, и от изпълнителните органи: пастирска колегия, пастирска колегия в разширен състав и съюзно управление.

Раздел II Местни църкви

Общи положения

Чл. 8. (1) Местната евангелска съборна църква при СЕСЦ е организирана група от вярващи в Исус Христос хора в дадено населено място, обединени чрез Божията любов в единомислие по отношение на основните евангелски истини, приемащи Символа на вярата по чл. 2 и желаещи да работят за Божието дело.

(2) Целта на местната църква е да благовества Божието слово, както е изложено в Библията, да води души до спасение и да изгражда християнски характери, които да прилагат на дело Христовите принципи.

Чл. 9. (1) Когато се съберат най-малко 20 души, споделящи разбиранията по чл. 8, те могат да образуват самостоятелна църква, като спазват следния ред:

1. да свикат учредително събрание, на което да документират желанието си с протокол, подписан от всички участници;
2. да изберат управителни органи съгласно чл. 18, т. 2 от настоящия Устав;
3. да подадат молба до пастирската колегия за приемане на църквата в СЕСЦ.

(2) пастирската колегия представя молбата на църквата по ал. 1 до най-близкия Общоцърковен събор с мотивирано предложение.

(3) Ако Съборът одобри предложението, той обявява със свое решение основаването на църквата и приемането ѝ в СЕСЦ.

(4) Местната църква може да придобие качеството на юридическо лице по установения от настоящия Устав и закона ред. Като юридическо лице църквата може да бъде носител на права и задължения, включително да придобива и отчуждава при условията и по реда на настоящия Устав недвижими и движими имоти, да разкрива собствени банкови сметки, има право на свои символи и печат съгласно утвърдената с настоящия Устав символика.

(5) Църквите, които са регистрирани като юридически лица, организират финансовата си дейност според изискванията на закона.

Членство

Чл. 10. (1) Член на Евангелска съборна църква може да бъде всяко пълнолетно лице, което е повярвало в Господ Исус Христос и Го е приело за личен Господ и Спасител, изповядва вяра в Триединството на Бога – в Отец, Син и Свети Дух, и се старае да живее според Христовото учение, записано в Библията. Не може да бъде прието за член лице, което води живот противоречащ на Библейските принципи и упражнява противобиблейски дейности. Недопустимо е членство в повече от една местна църква, освен за случаи, когато пастир или проповедник на две или повече църкви е техен член.

(2) Кандидатът за член подава молба до Духовния съвет на съответната църква, заявявайки желанието си.

(3) Духовният съвет проучва духовното състояние на кандидата и поведението му в семейството и обществото, и след лични разговори с него, ако го намери за достоен, го приема за член на църквата с церемония, визирана в Правилника за организацията и вътрешния ред на СЕСЦ.

Чл. 11. (1) Всеки член на църквата има следните права:

1. да ползва материалната база на църквата за духовното си израстване, като участва в различните видове служби, събрания, курсове, както и да ползва литература и др. подобни;
2. да получава душегрижие, да ползва услугите на църквата при различните църковни тайнства и обреди като причастие, кръщение, венчавка, погребение и др.;
3. да гласува в Общи събрания на църквата и да участва като делегат в Общоцърковни събори, да избира и да бъде избран в ръководните органи на местната църква и на СЕСЦ;
4. да получава материална помощ, ако църквата има възможност и ако той отговаря на условията за социално подпомагане, които всяка църква приема за своите членове.

(2) Всеки член е длъжен:

1. да спазва настоящия Устав и Правилника за организацията и вътрешния ред на СЕСЦ;
2. да се подчинява на решенията на Общите събрания на местната църква, в която членува и на ръководните органи на СЕСЦ;
3. да спазва християнските принципи в своя живот;
4. да участва редовно в богослуженията и другите дейности на местната църква;
5. да не практикува и да не внася чужди учения в местната църква;
6. да подпомага духовно и материално местната църква.

(3) Членовете на местната църква носят морална и духовна отговорност за поведението си в църквата, семейството и обществото.

Чл. 12. Член на една местна църква може да прехвърли членството си в друга, като подаде молба до Духовния съвет на приемащата църква, придружена с решение за отписване от старата. Духовният съвет на приемащата църква, след проверка, го приема за член на местната църква и го вписва в списъка на членовете.

Чл. 13. (1) Членството се прекратява в следните случаи:

1. смърт;
2. прехвърляне в друга църква;
3. подаване на писмена оставка;
4. самоизключване по ал. 2;
5. изключване по ал. 3.

(2) Член, който е престанал да посещава богослуженията по неуважителни причини, не проявява интерес към Божието дело, не подпомага материално църквата според възможностите си или който е преминал към друго вероизповедание, се счита за самоизключил се и се отписва от регистъра на членовете.

(3) Член, който нарушава грубо Устава, внася учения, чужди на евангелските разбирания и дух на разделение в църквата, или с поведението си в обществото или в семейството си опетнява доброто име на църквата, се изключва от същата.

(4) Отписването по ал. 2 и изключването по ал. 3 става след събеседване на Духовния съвет и лицето за изясняване на обстоятелствата. Поканата от Духовния съвет за събеседването може да бъде и писмена, с определен в нея срок за явяване на лицето за събеседване. Ако лицето не се яви на събеседване в определения в поканата срок, Духовният съвет преценява случая и се произнася с решение. Ако Духовният съвет намери, че поведението на лицето е несъвместимо с членството му, той го отписва от регистъра на членовете или го изключва.

(5) Отписването или изключването се съобщава писмено на лицето. Последното може да обжалва решението на Духовния съвет пред Общото събрание на местната църква в 14-дневен срок от съобщението. Ако Общото събрание на местната църква потвърди решението на Духовния съвет, изключеният може да обжалва решението на Общото събрание на местната църква пред пастирската колегия в 14-дневен срок от съобщаването му. Ако пастирската колегия потвърди решението на Общото събрание на местната църква, изключеният може да обжалва решението на пастирската колегия пред следващия Общоцърковен събор в 14-дневен срок от съобщаването му. Решението на Общоцърковния събор е окончателно.

(6) При доказано покаяние Духовният съвет може да възстанови членството, за което уведомява членовете на местната църква и Съюзното управление.

Чл. 14. Извън случаите по чл. 10, ал. 4 от настоящия Устав, член на местна църква, който пребивава извън населеното място, в което е нейното седалище, за срок от шест месеца до две години и не прехвърли членството си в местна църква от СЕСЦ по местопребиваването му, или е в чужбина, се задължава да замрази членството си в местната църква. Прекратяване на този статут става с молба от лицето в рамките на определения период. В случай на невъзстановяване на членството след изтичане на срока по изречение първо, се прилага чл. 13, ал. 1, т. 4.

Дейност на църквата

Чл. 15. (1) Дейността на църквата се изразява в служение на Бога чрез духовна просвета за духовно и нравствено издигане на обществото и за лично спасение на хората.

(2) За постигане на целта по ал. 1 църквата организира и провежда:

1. богослужения с проповеди, молитви и хваления;
2. молитвени и хвалебни събрания;
3. беседи на религиозно-нравствени и просветни теми;
4. курсове за изучаване на Библията и др. подобни.

(3) При църквата се откриват:

1. неделни училища за лица от всички възрасти;
2. молитвени и просветни групи;
3. младежки групи и организации;
4. музикални групи за духовна музика;
5. сиропиталища и старопиталища (съгласно българското законодателство);

6. други подобни форми.

(4) Всички форми по ал. 3 се откриват и функционират под ръководството и наблюдението на Духовния съвет и Настоятелството или от определени от тях за тази цел лица.

(5) Настоятелството, съгласувано с Духовния съвет може да отпуска материална помощ на нуждаещите се.

Ръководни органи

Чл. 16. (1) Ръководни органи на местната църква са:

1. Общо събрание на местната църква;
2. Духовен съвет;
3. Настоятелство, подчинено на Духовния съвет.

(2) По решение на Общото събрание на местната църква може да се избере единен ръководен орган – Църковен съвет, обединяващ функциите на Духовния съвет и Настоятелството от минимум трима души (включително пастирът или проповедникът на църквата), измежду които и председател на църквата, който и представлява църквата по материалните въпроси.

(3) В случаи на сериозни вътрешни проблеми и несъгласия в църквата се прилага чл. 93.

Общо събрание на местната църква

Чл. 17. (1) Общото събрание на църквата бива годишно (редовно) и извънредно. То се състои от всички църковни членове, с изключение на тези със замразено членство по чл. 14.

(2) Годишното Общо събрание се свиква от Духовния съвет. При необходимост се провеждат избори за нови Духовен съвет, Настоятелство и Контролно-ревизионна комисия (КРК) или за частична промяна на състава им, както и за избор на нов пастир или проповедник на църквата.

(3) Дневният ред на годишното Общо събрание се определя от Духовния съвет. Членовете на църквата могат да правят предложения за включване на нови точки в дневния ред на събранието най-късно до една седмица преди провеждането му. Окончателният дневен ред се гласува от годишното Общо събрание. По въпроси, които не са включени като точки от дневния ред, не се провеждат обсъждания и гласуване.

(4) Поканата за годишното Общо събрание е писмена и се съобщава на членовете на църквата чрез поставяне на видно място в сградата, където се помещава църквата (както и устни съобщения от амвона), най-малко две седмици преди провеждането му. Поканата съдържа датата, часа и мястото на провеждане на събранието, както и дневния ред, по който ще протече.

(5) Годишното Общо събрание е законно, когато присъстват повече от половината от общия брой членове на църквата и от имащите право да участват в него по чл. 36, ал. 5, като се приспадат членовете със замразено членство по чл. 14 от Устава. При липса на кворум провеждането на годишното Общо събрание се отлага с тридесет минути и се провежда с явилите се членове на същото място и при същия дневен ред. За участие и гласуване в Общо събрание не се допуска представителство по пълномощие.

(6) Възможно е провеждане и на извънредно Общо събрание, което се свиква от Ръководителя на църквата, или най-малко от двама от членовете на Духовния съвет или от двама от членовете на Настоятелството, или по искане на 1/5 от членовете на църквата. На извънредно Общо

събрание се разискват само въпроси, посочени в предварително изготвен от инициаторите за свикването дневен ред. Важат и ал. 3, изречение второ, трето и четвърто, ал. 4 и 5.

(7) Избор на пастир или проповедник на църквата, както и на дякон обичайно става на извънредно Общо събрание, но може да се извърши и на редовно годишно Общо събрание.

(8) Решенията на Общото събрание се вземат с обикновено мнозинство.

(9) Член на Общото събрание няма право да участва при обсъждането и вземането на решение по въпрос, който се отнася до него лично.

(10) Общото събрание се ръководи от избрано председателско бюро, което включва най-малко председател и секретар, който изготвя протокола. Протоколът се подписва от членовете на председателското бюро и се подпечатва с църковния печат.

(11) Протоколите се подреждат и запазват в протоколна книга. Преписи и извлечения от протоколи се издават и подписват от пастира или проповедника на църквата и от секретаря на Духовния съвет и се подпечатват с църковния печат.

(12) Решенията на Общото събрание влизат в сила от момента на гласуването им, освен ако в тях е посочено, че влизат в сила след определено време.

Чл. 18. Общото събрание:

1. избира пастир или проповедник на църквата, както и дякони;
2. избира членове на Духовния съвет, председател и членове на Настоятелството, председател и членове на Контролно ревизионна комисия (КРК), или членове на Църковния съвет и председател на църквата, както и касиер;
3. одобрява бюджет на местната църква;
4. изслушва отчета на пастира или проповедника на църквата, на председателя на Настоятелството и на председателя на КРК, съответно на председателя на Църковния съвет;
5. взема решения за придобиване – с изключение на случаи по чл. 23, т. 3 от настоящия Устав – и разпореждане с недвижими имоти включително за сключване, изменение, разваляне и прекратяване на предварителни договори за придобиване или разпореждане с недвижими имоти, при условията и по реда на чл. 34 от Устава.
6. взема и други решения, които са от неговата компетентност според настоящия Устав.

Духовен съвет

Чл. 19. (1) **(изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.)** Духовният съвет се избира от Общо събрание на църквата. Пастирът или проповедникът на църквата е по право член на Духовния съвет и негов председател. Препоръчително е броят на членовете му да бъде нечетен. Мандатът на Духовния съвет се определя от Общото събрание на църковните членове. Ако до изтичане на мандата не е проведен нов избор, тогава Духовният съвет продължава да изпълнява своите правомощия до избора на следващ.

(2) За членове на Духовния съвет се избират лица, отговарящи на следните условия:

1. да са членове на църквата не по-малко от 3 години;

2. да бъдат известни в обществото със своя християнски морал и етика, да бъдат с одобрен характер, житейски и духовен опит, със способност да работят с хора и да поемат отговорност; да отговарят на Библейските изисквания, записани в I Тим. 3:2-7 и Тит 1:5-9;

3. да проявяват активност в делата на църквата;

4. да няма действаща в момента дисциплинарна санкция по отношение на тях.

(3) (изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.) До един месец преди провеждането на Общото събрание, Духовният съвет отправя писмена молба до членовете на църквата да предложат писмено кандидати за членове на новия Духовен съвет, Настоятелство и Контролно-ревизионна комисия. Молбата се съобщава на членовете на църквата чрез поставянето ѝ на видно място в сградата, където се помещава църквата (както и чрез устни съобщения от амвона). Всяко предложение трябва да бъде мотивирано и подадено до Духовния съвет до три седмици преди провеждането на Общото събрание. На свое заседание Духовният съвет преценява направените предложения и взема решение кои от тях да одобри. До две седмици преди датата на провеждане на Общото събрание Духовният съвет съобщава на членовете на църквата списък с одобрените предложения чрез поставянето му на видно място в сградата, където се помещава църквата, от които Общото събрание избира участниците в новия Духовен съвет, Настоятелство и Контролно-ревизионна комисия.

(4) (отм. с решение на Събора от 15.05.21 г.)

(5) Членовете на Духовния съвет избират помежду си секретар, който има отговорността за изготвянето и съхранението на протоколите от заседанията на Духовния съвет.

Чл. 20. (1) Духовният съвет подпомага пастира или проповедника на църквата в неговото служение, и има следните правомощия:

1. взема решения от духовен характер, засягащи църквата, които са задължителни за Настоятелството;

2. грижи се за духовното развитие на вярващите;

3. взема решения относно вътрешния ред на църквата;

4. взема решения относно членството на вярващите;

5. взема решения за прилагане на църковна дисциплина;

6. изготвя проект на бюджет на местната църква с помощта на Настоятелството;

7. има право да се отнесе пред Общото събрание на църковните членове или пред Пастирската колегия при нарушения на Устава и несъгласия с ръководителя на църквата или други църковни служители;

8. взема и други решения, в случаите, предвидени в настоящия Устав.

Чл. 21. (1) Духовният съвет се свиква от неговия председател или по искане на 1/3 от участниците в състава му. Заседава редовно не по-малко от веднъж на три месеца. Заседанията са редовни при кворум 2/3 от състава му, като решенията се вземат с обикновено мнозинство на присъстващите. Ако някой от участниците в Духовния съвет не може да присъства лично, участието му в заседанието може да бъде осигурено по телефон или с помощта на аудио и/или аудио и видеовръзка по интернет.

(2) Участник в състава на Духовния съвет няма право да участва при обсъждането и вземането на решение по въпрос, който се отнася до него лично.

(3) Протоколите от заседанията на Духовния съвет се подреждат и запазват в протоколна книга. Преписи и извлечения от протоколи се издават и подписват от пастира или проповедника на църквата и от секретаря на Духовния съвет и се подпечатват с църковния печат.

(4) Решенията на Духовния съвет влизат в сила от момента на гласуването им, освен ако в тях е посочено, че влизат в сила след определено време.

Настоятелство

Чл. 22. (1) Настоятелството се състои от председател, заместник-председател, секретар (който има отговорност за изготвянето и съхранението на протоколите от заседанията на настоятелството) и от 1 до 5 члена, избрани от Общото събрание на църковните членове.

(2) пастирът или проповедникът на църквата и касиерът на църквата са членове по право на настоятелството.

(3) (изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.) Кандидати за членове на настоятелството трябва да отговарят на изисквания, визирани в Правилника за организацията и вътрешния ред на СЕСЦ и да бъдат предложени, и одобрени по реда на чл. 19, ал. 3.

Чл. 23. Настоятелството има следните правомощия:

1. опазва и се грижи за имуществото на църквата и снабдяването на материалните ѝ нужди;
2. взема решения за сделки на управление с нейни недвижими имоти;
3. приема дарения и завещания в полза на църквата, които не са обременени с тежести;
4. съгласувано с Духовния съвет, прави предложения на Общото събрание на църквата по чл. 34 от настоящия Устав;
5. подпомага Духовния съвет при изготвяне на проект на бюджет на църквата;
6. изпълнява решенията на Духовния съвет за материално обезпечаване на мероприятия от духовен характер, свързани с дейността на църквата;
7. следи за правилното изпълнение на бюджета;
8. съгласувано с Духовния съвет, взема решения както за разходи, непредвидени в бюджета, така и за извънредни разходи в голям размер;
9. дава отчет за изпълнението на бюджета пред Духовния съвет и на Общо събрание на църквата.

Чл. 24. (1) Настоятелството се свиква от неговия председател или по искане на 1/3 от участниците в състава му. Заседанията му са редовни при кворум 2/3 от състава му, като решенията се вземат с обикновено мнозинство на присъстващите. Ако някой от участниците в настоятелството не може да присъства лично, участието му в заседанието може да бъде осигурено по телефон или с помощта на аудио и/или аудио и видеовръзка по интернет.

(2) Участник в състава на Настоятелството няма право да участва при обсъждането и вземането на решение по въпрос, който се отнася до него лично.

(3) Протоколите от заседанията на Настоятелството се подреждат и запазват в протоколна книга. Преписи и извлечения от протоколи се издават и подписват от председателя и секретаря на Настоятелството и се подпечатват с църковния печат.

(4) Решенията на Настоятелството влизат в сила от момента на гласуването им, освен ако в тях е посочено, че влизат в сила след определено време.

Чл. 25. Председателят на Настоятелството представлява местната църква по материални и административни въпроси. Той е и материално отговорно лице.

Църковен съвет

Чл. 26. Относно правомощията и заседаването на Църковният съвет по чл. 16, ал. 2 от настоящия Устав, и правомощията на неговия председател, се прилагат правилата за Духовния съвет, Настоятелството и неговия председател ((чл. 19 – чл. 25, чл. 33, ал. 3, 4, 5, 7, чл. 34, чл. 35 и др.).

Пастир или проповедник на местната църква

Чл. 27. (1) Общото събрание на местната църква избира за определен от него мандат пастир или проповедник на църквата, измежду фигуриращите в регистъра на пастирите и проповедниците, утвърден от пастирската колегия.

(2) **(доп. с решение на Събора от 15.05.21 г.)** С решение на Общо събрание местната църква може да издигне кандидатурата на проповедник за ръкополагане като пастир, ако той е служил в нея през последните три години. Решението по предходното изречение се изпраща до Пастирската колегия (чрез секретаря на СУ). Заедно с писмото се изпращат следните документи, касаещи издигнатия кандидат: лично свидетелство; документ от психиатър за това, че е психично здрав; копие от диплома за завършено средно образование; копие от удостоверения за завършени богословски курсове или образование.

(3) Председателя на Пастирската колегия проверява документите по ал. 2 и определя дата за среща на кандидата и започването на процедурата, описана в Правилника за организацията и вътрешния ред на СЕСЦ.

(4) Пастирът или проповедникът на църквата има духовни функции, посочени в чл. 78, ал.2 и ал.3 от настоящия устав.

Чл. 28. (1) За извършваната от пастира или проповедника на местната църква дейност (служение), правоотношението между него и местната църква, ако тя е юридическо лице, може да бъде трудово, гражданско (по Закона за задълженията и договорите), или той може доброволно да извършва служението си, без да получава възнаграждение за това от местната църква или от СЕСЦ. В случай че дейността на пастира или проповедника може да бъде финансирана от бюджета на местната църква – юридическо лице, решението за вида правоотношение се взема от Духовния съвет на местната църква, с оглед на финансовите възможности на църквата, обема на работата и др. В случай че дейността на пастира или проповедника на местната църква се финансира от бюджета на СЕСЦ, решението за вида правоотношение се взема от СУ.

(2) В случай че местната църква не е юридическо лице, видът на правоотношението между нейния пастир или проповедник и СЕСЦ (трудова, гражданско или полагане на доброволен безплатен труд), се определя от СУ или от Духовния съвет на църквата – майка, ако от нейния бюджет се финансира дейността на този пастир или проповедник, в зависимост от обема на работа на пастира или проповедника на местната църква, финансовите възможности на местната църква, одобрения бюджет на СЕСЦ или на църквата-майка и др.

Чл. 29. Редът и условията по чл. 28 се прилагат и за дейността (служението), извършвана от някои или от всички членове на църковния Духовен съвет.

Контролно-ревизионна комисия на местната църква

Чл. 30. (1) Към църквата се избира Контролно-ревизионна комисия (КРК), която е независим неуправителен орган и е с мандат, определен от Общото събрание. Ако до края на мандата не бъде избрана нова КРК, досегашната изпълнява функциите си до избора на следваща.

(2) (изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.) Църковната Контролно-ревизионна комисия (КРК) се избира измежду членовете на църквата от Общото събрание по реда на чл. 19, ал. 3. Тя се състои от един председател и най-малко двама титулярни членове, а Общото събрание може да избере и двама резервни членове. По възможност в КРК се избират лица с икономическо образование и стаж в областта на финансите. Комисията работи в пълен състав. Ако някой от членовете ѝ отсъства, председателят ѝ определя резервен член, който да замести липсващия титуляр. В случай че самият председател отсъства, останалите членове определят с решение взето с мнозинство повече от половината кой резервен член да участва в работата на комисията и кой от членовете да поеме функциите на председателя до неговото завръщане.

(3) КРК има задължението да извършва ревизия на финансите и имуществото на църквата най-малко веднъж годишно. За всяка извършена ревизия се съставя протокол, от който един екземпляр се изпраща на председателя на Съюзната контролно-ревизионна комисия.

Касиер на църквата

Чл. 31. (1) (изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.) Във всяка местна църква задължително се избира касиер, който е неин член. Той приема, отчита, плаща и съхранява парични средства и документи, свързани с касови и банкови операции. Препоръчително е да има висше или средно образование с икономическа насоченост. Избира се отделно от Общото събрание и може да бъде или да не бъде член на Настоятелството. Отчита се пред ръководните органи на църквата, контролира се от КРК и е подчинен на председателя на настоятелството.

(2) Касиерът се назначава от председателя на Настоятелството или от председателя на СУ по трудов или граждански договор, а може да изпълнява задълженията си и безвъзмездно – на доброволни начала. За правоотношението между касиера и местната църква по повод изпълнението на неговите задължения се прилага чл. 32, ал. 2.

Други служители

Чл. 32. (1) Към църквата могат да работят и други служители (учители, музиканти, ръководители на младежки, женски и детски служения, мисионери, евангелизатори и др.), по трудов или граждански договор, или безвъзмездно – на доброволни начала.

(2) Видът и параметрите на правоотношението между работещите по ал. 1 и местната църква, се определят от Духовния съвет, съгласувано с Настоятелството на местната църква или от СУ, в зависимост от това, от чий бюджет ще се финансира дейността на служителя.

Имущество на местната църква

Чл. 33. (1) Имуществото на църквата се състои от вещни права върху движими вещи и недвижими имоти, парични влогове, обекти на интелектуална собственост, ценни книжа и вземания, както и други права и задължения, служещи за постигане на целите ѝ.

(2) Имуществото на църквата се набира на доброволни начала от членовете ѝ, както и от други физически и юридически лица чрез:

1. членски внос;
2. дарения;
3. завещания и спонсорство;
4. доходи от имущества;
5. прехвърляне на права и вземания;
6. други източници на приходи, включително и стопанска дейност съобразно законите на страната.

(3) Управлението и разходването на финансовите средства се извършва от председателя на Настоятелството съобразно одобрения от Общото събрание бюджет.

(4) Председателят на Настоятелството, в рамките на одобрения от Общото събрание бюджет, по свое решение може да сключва сделки с движими вещи и услуги, когато една сделка е на стойност до 500 лв. Сделка по предходното изречение на стойност над 500 лв. председателят на Настоятелството може да сключи само след решение на Настоятелството.

(5) За сключване на договор, по силата на който църквата да ползва кредит или заем, задължително е необходимо решение на Настоятелството. В противен случай сделката е нищожна.

(6) Контролно-ревизионната комисия контролира правилното изразходване на средствата чрез извършване на ревизии.

(7) Лицата, които приемат, отчитат и съхраняват стоково-материални ценности и финанси, отговарят като отчетници съгласно действащото законодателство.

Чл. 34. Настоятелството, съгласувано с Духовния съвет, предлага на Общото събрание на църквата да взема решения за придобиване – с изключение на случаи по чл. 23, т. 3 – и разпореждане с недвижими имоти на църквата, включително за сключване, изменение, разваляне и прекратяване на предварителни договори за придобиване или разпореждане с недвижими имоти. Решенията на Общото събрание на църквата по предходното изречение подлежат на одобрение от пастирската колегия, в противен случай сделките са нищожни.

Представителство на местната църква

Чл. 35. Местната евангелска съборна църква се представлява юридически пред трети лица от председателя на нейното Настоятелство.

Общества към дадена църква

Чл. 36. (1) Когато в дадено населено място няма евангелска съборна църква, но има най-малко десет вярващи, които приемат символа на вярата, основната цел и средствата за постигането ѝ, както и останалите условия, регламентирани в настоящия Устав, те могат да се организират в евангелско общество към някоя църква-майка. За целта те съставят протокол за решението си и подават молба до Пастирската колегия (ПК) и Съюзното управление, с копие до църквата-майка. Тяхното причисляване към дадена местна църква става по решение на Духовния съвет на църквата-майка след съгласуване с ПК. Духовният съвет на църквата-майка издава удостоверение за принадлежността на евангелското общество към нея. Новосъздадените евангелски общества могат да се наричат и мисионерски общества.

(2) Евангелско общество може да се сформира и след евангелизаторска дейност в дадено населено място или квартал от местна църква-майка. В този случай църквата-майка сама организира църковния живот в евангелското си общество и когато прецени за целесъобразно, издава удостоверение за принадлежност на обществото към нея. Тя е длъжна предварително да съгласува своето решение с ПК.

(3) Духовният съвет на църквата-майка може да определи един от своите членове за отговорник на евангелското общество или да изпраща служител от църквата, който да го посещава редовно и да провежда богослужения.

(4) Правоотношения между служители в евангелското общество и църквата-майка или СУ, се уреждат съобразно чл. 32 от настоящия Устав.

(5) Членове на евангелските общества могат да участват в Общото събрание на църквата-майка, но без право на глас.

Закриване на местна църква

Чл. 37. (1) Местна църква може да прекрати съществуването си като църква към СЕСЦ в следните случаи:

1. ако остане с по-малко от десет членове същата прекратява съществуването си като църква, губи качеството си на юридическо лице и се преобразува в евангелско общество (чл. 36) към църква-майка; имуществото, притежавано от църквата, чието съществуване се прекратява, става собственост на църквата-майка, към която се причислява преобразуваното евангелско общество, или на СЕСЦ; прекратяване съществуването на църквата, определяне на църква-майка, към която да се причисли евангелското общество и определяне на лицето, към което преминава имуществото на църквата, чието съществуване се прекратява, става с решение на Пастирската колегия;

2. при липса на организиран църковен живот в продължение на повече от половин година;

3. в случаите по чл. 93, ал. 1, т. 4.

(2) Решението за закриване в случаите по ал. 1. т. 2, се взема съвместно от Пастирската колегия и Съюзното управление (СУ), а в случаите по ал. 1, т. 3 – от Общоцърковния събор.

(3) СУ уведомява кмета на общината по седалището на местното поделение за неговото прекратяване, ако то е вписано в общинския регистър по чл. 19 от Закона за вероизповеданията. Ако местната църква е юридическо лице, СУ уведомява съда, който я е вписал, за да се впише прекратяване, обявяване в ликвидация и назначаване на ликвидатор.

Чл. 38. Движимото и недвижимо имущество на закритата местна църква в случаите по чл. 37, ал. 1, т. 2 и 3 става собственост на СЕСЦ.

Чл. 39. В случай че местната църква има статут на юридическо лице – местно поделение, пастирската колегия и Съюзното управление определят и назначават ликвидатор. При необходимост може да се определят и назначат и повече ликвидатори. Председателят на СЕСЦ също може да бъде ликвидатор, по решение на пастирската колегия и на СУ.

Чл. 40. (1) Ликвидаторът съставя баланс към момента на прекратяването на местната църква – юридическо лице, и доклад, който пояснява баланса. В края на всяка година той извършва годишно приключване и представя годишен финансов отчет и годишен доклад за дейността си пред пастирската колегия и СУ.

(2) Пастирската колегия и СУ се произнасят за приемането на началния баланс, на годишното приключване и за освобождаването от отговорност на ликвидатора.

Чл. 41. Ликвидаторът извършва ликвидация като осребрява имуществото на местната църква – юридическо лице и изплаща всички нейни задължения. В случай че след изплащане на всички задължения остане имущество, то става собственост на СЕСЦ и се предава на СУ. СЕСЦ не отговаря за изпълнението на задълженията на местната църква – юридическо лице, нито преди, нито по време, нито след приключване на ликвидацията на такава местна църква.

Чл. 42. (1) След осребряване на имуществото и изплащане на задълженията, ликвидаторът съставя краен ликвидационен баланс и доклад, който пояснява баланса, както и другите документи по чл. 40, ал. 1, ако е необходимо.

(2) Пастирската колегия и СУ се произнасят за приемането на крайния ликвидационен баланс, на годишното приключване и за окончателно освобождаване от отговорност на ликвидатора.

Чл. 43. След приключване на ликвидацията Председателят на СЕСЦ подава в окръжния съд по седалището ѝ молба за заличаване на църквата като местно поделение на СЕСЦ. Председателят на СЕСЦ може да оправомощи ликвидатора да подаде молбата за заличаване.

Приемане на религиозни общности като местни поделения

Чл. 44. (1) Религиозни общности, които искат да бъдат регистрирани като местни поделения на СЕСЦ, трябва да подадат молба за това до СУ и Пастирската колегия. Молбата се подава от всички вярващи в религиозната общност, ако тя няма свое ръководство (управляващ орган), а ако има такова, молбата се подава от съответното ръководство (управляващ орган).

(2) Кандидатстващата за местно поделение религиозна общност се регистрира като такава на СЕСЦ при условие, че приема и спазва символа на вярата, богослужебната практика и останалите норми от настоящия Устав и след като приведе с помощта на СУ своето устройство и управляващи органи в съответствие с изискванията в настоящия Устав.

(3) В случай че условията по ал. 1 и 2 са спазени, СУ и Пастирската колегия предлагат на Общоцърковния събор кандидатстващата за местно поделение религиозна общност да бъде приета като местно поделение на СЕСЦ.

(4) Приемането на кандидатстващата религиозна общност като местно поделение на СЕСЦ става с решение на Общоцърковния събор.

(5) СУ предприема необходимите действия за вписване на местното поделение в регистъра на общината по седалището му. По съвместно решение на Духовния съвет и Настоятелството на новоприетото местно поделение и по решение на СУ, последният предприема действия за вписването на местното поделение като юридическо лице в съответния регистър в компетентния окръжен съд.

Вписване на местно поделение като юридическо лице

Чл. 45. (1) Местно поделение на СЕСЦ може да бъде вписано като юридическо лице по съвместно решение на Духовния съвет и Настоятелството, и по решение на СУ.

(2) Сезирането на компетентния окръжен съд за вписването на местното поделение като юридическо лице в съответния регистър се извършва от председателя на СУ.

Раздел III

Органи на управление на СЕСЦ

Върховен орган

Чл. 46. Върховният орган на управление на СЕСЦ е Общоцърковният събор.

Изпълнителни органи

Чл. 47. (1) Във времето между общоцърковните събори СЕСЦ се ръководи от Пастирска колегия и от нейния помощен изпълнителен орган – Съюзно управление (СУ). По някои въпроси решения се вземат и от Пастирска колегия в разширен състав.

(2) Пастирската колегия се състои от всички пастири, които ръководят местни църкви и евангелски общества (чл. 36) от настоящия Устав, включително и от избраните в Съюзното управление, а пастирската колегия в разширен състав – от всички дееспособни пастири от СЕСЦ, включително и от избраните в СУ.

(3) Всяка църква, членуваща в състава на СЕСЦ, се оглавява от ръководни органи, посочени в чл. 16 от настоящия Устав.

Състав, правомощия и заседаване на Върховния орган

Чл. 48. (1) Общоцърковният събор се състои от следните делегати:

1. членовете на пастирската колегия в разширен състав (чл. 47, ал. 2);
2. отговорните проповедници на местните църкви;
3. членовете на Съюзното управление;
4. касиера на СЕСЦ;
5. членовете на Съюзната контролно-ревизионна комисия;
6. делегати от местните църкви, избирани от Общо събрание на съответната местна църква, с предимство измежду членовете на Духовния съвет на църквата, Настоятелството или Църковния съвет.

(2) Един делегат по ал. 1, т. 6 представлява до 20 членове на църквата.

(3) Всички делегати се легитимират с протокол (или извлечение) от заседанието на Общото събрание, съдържащо решението му по ал. 1, т. 6.

Чл. 49. Съборът се счита за законен, ако на него са представени най-малко половината от църквите, членуващи в Съюза. При липса на кворум откриването на събора се отлага с един час и се провежда с явилите се делегати на същото място и при същия дневен ред. Решенията се вземат с гласовете на повече от половината от присъстващите делегати, а когато се променят Устава, Доктриналните позиции, както и за изключване на църква или за прекратяване дейността на Съюза – с квалифицирано мнозинство от 2/3 от присъстващите делегати.

Чл. 50. Съборите биват редовни и извънредни.

Чл. 51. Редовният годишен събор се свиква всяка година в края на месец март или през месец април.

Чл. 52. Редовният годишен събор има следните правомощия:

1. изслушва отчетите на ПК, СУ за тяхната дейност и отчета на СКРК за изтеклата година, както и изслушва анализ на ПК за състоянието на СЕСЦ и насоки за неговото развитие;
2. приема бюджета за настоящата финансова година;
3. избира председател и членове на СУ измежду предложените от пастирската колегия;
4. избира председател, членове и резервни членове на СКРК;
5. взема решение за ръкополагане на пастир;
6. приема нови църкви и общества по силата на този Устав;
7. приема решения за подобряване на работата в местните църкви;
8. взема решения за откриване на духовни училища, сиропиталища, болници и др.;
9. дисциплинира църкви, общества и църковни служители;
10. разглежда жалби срещу решения на пастирската колегия;
11. разглежда и се произнася по спорни доктринално-догматически и религиозни въпроси;
12. изменя и допълва този Устав.
13. взема решения за участие на СЕСЦ в организации с нестопанска цел или в търговски дружества, както и за учредяване на такива;
14. взема решение за присъединяване към и отделяне от сродни национални или международни организации, създадени от други вероизповедания.

Извънреден събор

Чл. 53. Извънреден събор се свиква за решаване на важни въпроси, свързани с живота на Съюза, църквите и евангелските общества, които не търпят отлагане до следващия редовен годишен събор. С други въпроси той не се занимава.

Свикване на Редовен или на Извънреден събор

Чл. 54. (1) Редовните събори се свикват от пастирската колегия.

(2) Извънредните събори се свикват от СУ, ако най-малко 1/3 от църквите (евангелските общества) или пастирската колегия, или СКРК поискат това.

(3) Свикването на Църковен събор се извършва с писмена покана, изготвена от секретаря на СУ, съдържаща дневния ред, мястото, датата и часа на провеждането му. Църквите трябва да бъдат уведомени най-малко един месец преди датата на провеждане за редовен събор или петнадесет дни – за извънреден събор.

(4) Съборите се ръководят от бюро, състоящо се от председател, заместник-председател и секретар.

Чл. 55. За разискванията и решенията на Събора се води специална протоколна книга. Протоколите се подписват от председателя, зам.-председателя и секретаря на Събора и се подпечатват със съюзния печат.

Чл. 56. Решенията на Общоцърковния събор влизат в сила от момента на гласуването им, освен ако в самото решение не е посочено друг срок.

Чл. 57. (1) Дневният ред на редовните и извънредните събори се изготвя от Пастирската колегия, като се разглеждат предварително внесените писмени предложения от ръководствата на местните църкви и от СУ.

(2) Пастирската колегия изготвя списък на лицата, отговарящи на условията за избор на участници в СУ.

Пастирска колегия и пастирска колегия в разширен състав

Чл. 58. (1) Съставите на пастирската колегия и на пастирската колегия в разширен състав са регламентирани в чл. 47, ал. 2.

(2) Замразява се членството на пастир в пастирската колегия и/или в пастирската колегия в разширен състав, който по уважителни причини е трайно в чужбина и отсъства повече от 6 месеца. Замразяването на членството става с решение на съответната Колегия.

Чл. 59. (1) Пастирската колегия ръководи дейността на Съюза както като самостоятелен орган, така и чрез своя изпълнителен орган – Съюзното управление.

(2) Пастирската колегия има следните правомощия:

1. следи за постигането на целта на СЕСЦ и за изпълнението на средствата за това, съгласно чл. 3 и 4 от този Устав;
2. предлага на Общоцърковния събор подходящи кандидатури за председател и за останалите участници в Съюзното управление;
3. свиква Общоцърковния редовен годишен събор;
4. систематизира постъпилите предложения за изменение на Устава и на други вътрешни актове на СЕСЦ или за изготвянето на нови;
5. разрешава въпроси, свързани с църковна дисциплина на служители и местни църкви;
6. издава и препоръчва религиозна литература;
7. грижи се за опазване на приетите от СЕСЦ основни доктрини на вярата, както и за единството на църквите;
8. следи за църковната дисциплина сред съюзните работници;
9. взема решения за провеждане на курсове, семинари и др.;
10. взема решения за възмездно придобиване на недвижими имоти от СЕСЦ;
11. взема решения за разпореждане с недвижими имоти на СЕСЦ;
12. взема решения и по други въпроси от нейната компетентност, предвидени в настоящия Устав.

(3) Пастирската колегия може да заседава и да взема валидни решения при наличие на 2/3 от всички членове, без тези със замразено членство. Ако някой от участниците в пастирската колегия не може да присъства лично, участието му в заседанието може да бъде осигурено по телефон или с помощта на аудио и/или аудио и видеовръзка по интернет и/или писмени електронни съобщения по интернет. Решенията се вземат с мнозинство повече от половината от присъстващите.

(4) Пастирската колегия се свиква от нейния Председател най-малко веднъж на всеки три месеца, с покана до членовете му, отправена минимум 14 дни преди заседанието. Поканата е писмена, в нея се посочва дата, час, място и дневен ред за провеждане на заседанието, и се съобщава по поща, факс, телефон или електронна поща.

(5) Дневният ред на всяко заседание се приема в началото му и се гласува.

(6) Пастирската колегия може да се свиква и при необходимост за изясняване на всякакви въпроси, свързани с единството, духовния растеж на служителите и СЕСЦ.

(7) Пастирската колегия може да се свика и по молба на СУ или по искане на 1/3 от лицата, които участват в нея, при спазване изискванията на ал. 4.

Чл. 60. (1) Пастирската колегия в разширен състав има следните правомощия:

1. провежда изпит за ръкополагане на пастири и проповедници и предлага на Общоцърковния събор одобрените като пастири да бъдат ръкоположени; относно ръкополагането на одобрените като проповедници предлага това на Общото събрание на църквата, която ги е представила;

2. взема решения за признаване и приравняване на свещенослужители, ръкоположени извън СЕСЦ;

3. произнася се по спорни доктринално-догматически и религиозни въпроси.

(2) Пастирската колегия в разширен състав се свиква от Председателя на пастирската колегия или по искане на 1/3 от лицата, които участват в нея, по реда на чл. 59, ал. 4. Дневният ред на всяко заседание се приема в началото му чрез гласуване.

(3) Пастирската колегия в разширен състав може да заседава и да взема валидни решения при наличие на 2/3 от всички членове, без тези със замразено членство. Ако някой от участниците в пастирската колегия в разширен състав не може да присъства лично, участието му в заседанието може да бъде осигурено по телефон или с помощта на аудио и/или аудио и видеовръзка по интернет и/или писмени електронни съобщения по интернет. Решенията се вземат с мнозинство повече от половината от присъстващите.

Чл. 61. Участник в състава на пастирската колегия и на пастирската колегия в разширен състав няма право да участва при обсъждането и вземането на решение по въпрос, който се отнася до него лично. Ако се отнася до църквата, в която служи или е служил, може да взема участие.

Съюзно управление

Чл. 62. (1) **(изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.)** Съюзното управление се избира от Общоцърковния събор. Броят на всички участници в титулярния състав на СУ трябва да бъде трима или петима и се определя от Общоцърковния събор. Съюзното управление се състои от председател, заместник-председател, секретар, и други титулярни (в случай че броят на участниците в СУ е повече от трима), и трима резервни членове. Мандатът на Съюзното управление е 4 години. Номинирането за председател и членове на СУ се извършва от общите събрания на местните църкви, които изпращат свое писмено, мотивирано предложение до ПК. Тя на свое заседание взема решение кои от номинираните одобрява и ги предлага на Общоцърковния събор. Църквите изпращат своите номинации за председател, членове и СУ до края на януари заедно с документите от своите Общи събрания. ПК изпраща списък с одобрените кандидати до църквите до две седмици преди датата на Събора. Духовният съвет на всяка

местна църква е длъжен незабавно да съобщи списъка на членовете на църквата чрез поставянето му на видно място в сградата, където се помещава църквата.

(2) Едно лице може да бъде избрано като член на СУ най-много за три последователни мандата и отделно като председател на СУ най-много за три последователни мандата.

(3) (изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.) Председателят и заместник-председателят на СУ трябва да бъдат пастири от СЕСЦ, които да са ръководили местна църква не по-малко от пет години. Останалите членове на СУ могат да бъдат свещенослужители или експерти в конкретни области.

(4) (изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.) Тримата кандидати, получили най-много гласове след избраните за титулярни участници в състава на СУ, са резервни членове на Съюзното управление. Те заемат по реда на избирането си местата на негови титулярни членове, които поради трайно отсъствие, болест, смърт или друга непреодолима пречка не могат да изпълняват задълженията си. В случай че съставът на СУ се състои само от трима, тогава резервните членове трябва да отговорят на изискванията по ал. 3, изречение първо.

Чл. 63. Съюзното управление има следните правомощия:

1. изпълнява решенията на Общоцърковния събор, на пастирската колегия и на пастирската колегия в разширен състав;
2. под надзора на пастирската колегия ръководи духовната и материалната дейност на Съюза;
3. съдейства за основаването и организирането на нови църкви;
4. заедно с пастирската колегия съставя проект за бюджет на СЕСЦ за настоящата финансова година;
5. взема решения за придобиване, управление и разпореждане с движими вещи на СЕСЦ;
6. взема решение за придобиване чрез дарение и управление на недвижими имоти на СЕСЦ;
7. грижи се за опазването на движимото и недвижимото имущество на СЕСЦ;
8. взема решения относно стопанската дейност на СЕСЦ;
9. дава предложения на Общоцърковния събор за вземане на решения за участие на СЕСЦ в организации с нестопанска цел или в търговски дружества, както и за учредяване на такива;
10. организира събрания на свещенослужители, неделни учители, библейски работници, младежки ръководители и др.;
11. организира публични прояви на СЕСЦ като семинари, конференции, евангелизации на открито и закрито и др.;
12. заедно с пастирската колегия тълкува настоящия Устав и при необходимост издава вътрешни актове (правилници, инструкции, бюлетини и др.).

Чл. 64. (1) Заседанията на Съюзното управление се свикват от председателя с покана до членовете му, отправена най-малко три дни преди заседанието. Поканата е устна и/или писмена, в нея се посочва дата, час, място и дневен ред за провеждане на заседанието, и се съобщава по поща, факс, телефон или електронна поща.

(2) Дневният ред на всяко заседание се приема в началото му и се гласува. За редовно провеждане на заседанието е необходим кворум от 2/3 от членовете му.

(3) Ако някой от участниците в СУ не може да присъства лично, участието му в заседанието може да бъде осигурено по телефон или с помощта на аудио и/или аудио и видеовръзка по интернет.

(4) Решенията се вземат с обикновено мнозинство.

(5) Участник в състава на СУ няма право да участва при обсъждането и вземането на решение по въпрос, който се отнася до него лично. Ако се отнася до църквата, която ръководи, може да взема участие.

Чл. 65. Редовните заседания на Съюзното управление се провеждат най-малко веднъж на два месеца.

Чл. 66. Извънредни заседания могат да бъдат свикани от председателя на Съюзното управление, от заместник-председателя, когато той изпълнява длъжността на председател, или от най-малко 1/3 от членовете на СУ, които определят датата и мястото на провеждането му и изпращат покана съгласно чл. 64, ал. 1.

Чл. 67. Заседанията на СУ се ръководят от председателя, а когато той отсъства – от заместник-председателя или от секретаря.

Чл. 68. За всяко заседание се води протокол, който се вписва в протоколната книга от секретаря и се подписва от него и от председателя, подпечатва се със съюзния печат, след което взетите решения се считат за законни.

Председател на СЕСЦ

Чл. 69. (1) Председателят на СЕСЦ, който е и председател на СУ, се избира от Общоцърковния събор. Мандатът му съвпада с този на СУ.

(2) Председателят трябва да отговаря, освен на изискванията за член на СУ, още и на следните изисквания:

1. да е имал поне един мандат като член на СУ;

2. да има богословско образование.

(3) Едно лице може да бъде избрано като председател на СУ най-много за три последователни мандата. Мандатите на едно лице като председател на СУ са независими от мандатите му като член на СУ.

Чл. 70. Председателят на СЕСЦ има следните правомощия:

1. под надзора на пастирската колегия ръководи СЕСЦ;

2. председателства заседанията на СУ;

3. представлява СЕСЦ при взаимоотношения с държавата и всички държавни и общински органи, юридически и физически лица в страната и в чужбина;

4. упражнява духовна грижа над служителите и църквите от СЕСЦ;

5. ръководи и организира работата на Съюзната канцелария;

6. сключва, изменя и прекратява трудови и граждански договори със служителите на СЕСЦ;

7. издава и подписва удостоверения и сертификати при нужда. Той е материално отговорно лице на СЕСЦ.

Заместник-председател на СЕСЦ

Чл. 71. (1) Заместник-председателят се избира от Съюзното управление. Той подпомага председателя в цялостната му дейност и го замества при нужда.

(2) Заместник-председателят с решение на СУ встъпва в правата на председател, когато последният не е в състояние да изпълнява трайно задълженията си поради смърт, болест, отсъствие или друга трудно-преодолима пречка. В случай че и заместник-председателят не е в състояние да встъпи в правата на председател по обективни причини, СУ има право да избере друг измежду своите членове, който да встъпи в правата на председател.

Секретар на СУ

Чл. 72. (1) СУ избира свой секретар.

(2) Секретарят:

1. подпомага председателя в цялостната му дейност;

2. **(изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.)** отговаря за воденето и съхраняването на протоколните книги на Общоцърковния събор и на СУ.

Правоотношения между участници в СУ и СЕСЦ

Чл. 73. Всеки участник в състава на СУ може да изпълнява своята работа по трудов или граждански договор, или доброволно – безвъзмездно, в зависимост от обема на неговата работата, неговата воля и решението на пастирската колегия относно вида и параметрите на правоотношението между участника в състава на СУ и СЕСЦ.

Раздел IV

Други неуправителни органи и длъжности в СЕСЦ

Съюзна контролно-ревизионна комисия

Чл. 74. (1) Съюзната контролно-ревизионна комисия (СКРК) е неуправителен орган на СЕСЦ. Тя се състои от един председател, най-малко двама титулярни членове и най-малко двама резервни членове, които се избират от Общоцърковен събор, измежду номинираните по реда на ал. 3, при спазване на следните изисквания:

1. препоръчително е председателят на СКРК да е със завършено висше икономическо образование;

2. препоръчително е членовете на СКРК да са със завършено висше икономическо образование, или средно с икономическа насоченост, или да са заемали длъжност като „касиер“ на СЕСЦ или в местна църква, или при друг работодател.

(2) Мандатът на СКРК също се определя от Общоцърковния събор. Ако до края на мандата не бъде избрана нова СКРК, досегашната изпълнява функциите си до избора на следваща.

(3) **(изм. с решение на Събора от 15.05.21 г.)** Номинирането на кандидати за СКРК се извършва по реда на чл. 62, ал. 1.

Чл. 75. (1) СКРК има следните правомощия:

1. контролира финансовата, счетоводната и стопанската дейност на СЕСЦ чрез редовни годишни ревизии или извънредни при необходимост;

2. извършва ревизии и одит на църковно-административната документация на местните църкви; това става по нейно решение, по искане на СУ или на пастирската колегия;

3. по препоръка на съборните отговорници СКРК може да предложи на СУ ревизори за извършване на ревизии на местните църкви от съответните съборни области, като оправомощаването на тези ревизори се извършва със заповед от председателя на СЕСЦ.

(2) За всяка извършена ревизия и проверка по ал. 1 се съставя протокол, който се подписва от участващите членове на СКРК. Един екземпляр от всеки протокол се представя на СУ. Заседава при кворум 2/3 от състава си и взема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите.

(3) СКРК участва задължително на първото годишно заседание на СУ, а в другите заседания – ако бъде поканена, и наблюдава решаването на общите стопански и финансови дела и изработването на бюджета на СЕСЦ.

(4) Председателят на СКРК по своя инициатива или упълномощен от него член на комисията може да участва в заседания на СУ с право на съвещателен глас.

(5) СКРК е задължена да се грижи за обучението и своевременното информиране на служителите, работещи с финанси към СЕСЦ, за изискванията на действащото в страната законодателство чрез инструкции, бюлетини, семинари и др.

(6) СКРК работи в пълен състав. Ако някой от членовете ѝ отсъства, председателят ѝ определя резервен член, който да замести липсващия титуляр. В случай че самият председател отсъства, останалите членове определят с решение взето с мнозинство повече от половината кой резервен член да участва в работата на комисията и кой от членовете да поеме функциите на председателя до неговото завръщане.

Касиер

Чл. 76. (1) Касиерът на СЕСЦ не е орган на управление, а е служител – материално отговорно лице, което приема, отчита, плаща и съхранява парични средства и документи, свързани с касови и банкови операции.

(2) Касиерът на СЕСЦ се избира от пастирската колегия. Препоръчително е той да бъде с висше икономическо образование. Мандатът на касиера се определя от пастирската колегия.

(3) Касиерът на СЕСЦ може да изпълнява своята работа по трудов или граждански договор, или доброволно – безвъзмездно в зависимост от обема на неговата работата, неговата воля и решението на пастирската колегия относно вида и параметрите на правоотношението между него и СЕСЦ.

Раздел V

Представителство

Чл. 77. (1) СЕСЦ се представлява от председателя на СУ.

(2) СЕСЦ се представлява от лице, заместващо председателя на СУ при условията и по реда на чл. 71, ал. 2 от настоящия Устав.

(3) Председателят на СУ може да упълномощава други лица да представляват СЕСЦ с изрично пълномощно.

Раздел VI

Свещенослужители

Чл. 78. (1) Свещенослужителите в СЕСЦ са пастир, проповедник и дякон.

(2) Пастир – това е най-висшата степен на свещенодействие. Пастирите могат да ръководят църква духовно, да кръщават, да отслужват Господна трапеза (Причастие), да венчават, да ръкополагат други духовни служители, да извършват погребения.

(3) Проповедник – това е втората степен на свещенодействие. Проповедниците могат да ръководят църква духовно, да отслужват погребения, но не могат да ръкополагат други духовни служители и не могат да отслужват тайнствата и да венчават. Проповедниците, които не ръководят църкви, помагат на ръководещия църквата свещенослужител, в която членуват, в цялостната им дейност и ги заместват при нужда.

(4) Дякон – това е третата помощна степен на свещенодействие. Служението на дяконите е подпомагащо пастирите и проповедниците. Дяконите могат, когато им е възложено от свещенослужителя, ръководещ църквата, да проповядват.

(5) Свещенослужителите се ръкополагат по ред и при условия, регламентирани в Правилника за организацията и вътрешния ред на СЕСЦ.

Правоотношения между служители и местни поделения, и СЕСЦ

Чл. 79. Свещенослужителите, ръководещи църкви и библейските работници в местни църкви се назначават от СУ на СЕСЦ или от съответната местната църква със съвместно решение на Духовния съвет и на Настоятелството по трудов или граждански договор, или без договор – като полагат доброволен безвъзмезден труд. Преценката за вида правоотношение между служителите по предходното изречение и местната църква, в която служат, се извършва според финансовите възможности на църквата и според волята на работещите.

Чл. 80. Към СЕСЦ и към местните църкви може да се назначава административен и помощен персонал по трудов или по граждански договор. Членове на църкви към СЕСЦ могат да полагат доброволен безвъзмезден труд, както в полза на местни църкви, така и в полза на СЕСЦ като цяло.

Чл. 81. Всички служители на СЕСЦ следва да изпълняват задълженията си добросъвестно и в съответствие със Словото Божие, настоящия Устав и приетите вътрешни актове. Те са длъжни да поддържат помежду си братски, коректни отношения съобразно нормите на християнската етика.

Раздел VII

Имущество на СЕСЦ

Чл. 82. (1) Имуществото на СЕСЦ се състои от вещни права върху движими и недвижими имоти, парични влогове, обекти на интелектуална собственост, ценни книжа и вземания, както и други права и задължения. Съюзът може да осъществява стопанска дейност, служеща за постигане на идеалната му цел по предвидения в закона ред.

(2) Имуществото на СЕСЦ се набира от членовете му, както и от други физически и юридически лица чрез:

1. членския внос от минимум 10 % от приходите на църквите;
2. дарения, завещания и спонсорство;
3. прехвърляне на права и вземания;
4. доходи от имущества;
5. други източници на приходи, включително и стопанска дейност, извършвана съобразно законите на страната.

Чл. 83. (1) Управлението на финансовите средства се извършва от председателя на СЕСЦ и се контролира от СКРК.

(2) Съюзните приходи се изразходват съгласно приетия от Общоцърковния събор бюджет за всяка година.

(3) За извънбюджетни разходи за една финансова година в размер над годишната минимална работна заплата е необходимо решение на СУ и пастирската колегия.

Раздел VIII

Други форми на дейност при СЕСЦ.

Участие на СЕСЦ в други организации

Чл. 84. (1) Към СЕСЦ могат да съществуват дейности с национално значение като мисии, движения, организации.

(2) Решението за разкриване или присъединяване на такива дейности се взема от Пастирската колегия и Съюзното управление.

Чл. 85. (1) СЕСЦ може да регистрира или да участва в търговски дружества и юридически лица с нестопанска цел.

(2) СЕСЦ може да участва в сродни международни организации.

(3) Решения по ал. 1 и 2 се вземат от Общоцърковния събор.

Глава трета

Църковна дисциплина

Раздел I

Общи положения

Чл. 86. В СЕСЦ и в местните църкви се прилага църковна дисциплина като средство за поправление на провинилите се, за предпазване от влиянието на извършените провинения и за запазване авторитета и доброто име на църквите и вероизповеданието.

Раздел II

Провинения

Чл. 87. Църковно провинение представлява всяко действие или бездействие извършено умишлено, чрез което вярващият нарушава Божието слово, настоящия Устав; Правилника за

организацията и вътрешния ред на СЕСЦ и правилата на християнската етика както в личния си и обществен живот, така и спрямо църквата и вярващите.

Чл. 88. Църковно провинение е:

1. извършването на деяние, което представлява престъпление;
2. извършването на деяние, което ако и да не е престъпление съгласно законите, представлява проява на крайна непочтеност, неморалност и е укоримо от гледна точка на Библията и Доктриналните позиции на СЕСЦ;
3. проповядването и разпространяването на ереси и заблудителни учения в разрез на Доктриналните позиции на Съюза;
4. отделянето и откъсването на хора от църквите към други вероизповедания (прозелитизъм);
5. организирането на разкол във СЕСЦ, подтикване към непокорство на други християни срещу църковното ръководство;
6. неморалният личен живот;
7. упражняването на професионална дейност, която не е противозаконна, но противоречи на християнския морал.

Чл. 89. Освен в изброените случаи по чл. 88, църковни служители се считат за провинили се и при:

1. проповядване на ерес, богохулни и небиблейски светски учения в разрез а Библията и Доктриналните позиции на СЕСЦ;
2. неподчинение на висшестоящите църковни служители;
3. неколегиално отношение към други служители;
4. недопустима намеса в личния живот на вярващите;
5. злоупотреба, разпиляване и безстопанственост на църковни средства.

Раздел III

Прилагане на църковна дисциплина

Чл. 90. Църковните дисциплинарни наказания се прилагат, както следва:

1. спрямо членове на местна църква – от Духовния съвет на църквата;
2. спрямо свещенослужители, ръководещи местни църкви, духовни служители (дякони и проповедници), библиейски работници и членове на Духовния съвет в местната църква – от Пастирската колегия;
3. спрямо местна църква – по реда на чл. 93.

Чл. 91. (1) Дисциплинарните мерки за членове на местните църкви са:

1. съветване;
2. строга забележка;
3. временно отстраняване от участие в Господна трапеза;

4. изключване от църквата.

(2) Дисциплинарните мерки за свещенослужители, ръководещи църкви, духовни служители (дякони и проповедници), библейски работници и членове на Духовния съвет са:

1. съветване;
2. строга бележка;
3. временно или постоянно отстраняване от служение;
4. лишаване от сан.

(3) Освен налагането на дисциплинарни наказания по настоящия Устав, налагането на дисциплинарни наказания за нарушения на трудовата дисциплина на служителите, работещи по трудови договори, се извършва съобразно изискванията на трудовото законодателство.

Чл. 92. (1) Санкционираните членове на местните църкви могат да поискат след период, не по-малък от три месеца от налагането на наказанието, преразглеждане на наложената им дисциплинарна мярка от Духовния съвет на църквата. В случай на отказ или неудовлетвореност от решението на Духовния съвет санкционираните членове на местни църкви имат право да отнесат въпроса към пастирската колегия, която може да потвърди, да промени или да отмени наложената дисциплинарна мярка с окончателно решение.

(2) Санкционираните свещенослужители, ръководещи църкви, други духовни служители (дякони и проповедници), библейски работници и членове на Духовния съвет могат да поискат след период, не по-малък от три месеца от налагането на наказанието, преразглеждане на наложената им дисциплинарна мярка от пастирската колегия, която може да потвърди, да промени или да отмени наложената дисциплинарна мярка. В случай на отказ или неудовлетвореност от решението на пастирската колегия, санкционираният има право да отнесе въпроса към Общоцърковния събор, който може да потвърди, да промени или да отмени решението на ПК с окончателно решение.

Чл. 93. Местна църква, която не изпълнява настоящия Устав или решения на пастирската колегия, на пастирската колегия в разширен състав, или на Общоцърковния събор, не дава необходимите отчети или допуска разпространение на учения, противни на Доктриналните позиции, подлежи на следните дисциплинарни мерки:

1. увещание;
2. мъмрене;
3. отстраняване на провинените длъжностни лица или управителни органи и назначаване на тричленка (тя може да бъде и от членове на други църкви), която поема цялостното управление до следващия Общоцърковен събор, който разрешава конфликта окончателно.
4. изключване от СЕСЦ;
5. в случай че не внася дължимите вноски по чл. 82, ал. 2, т. 1 от Устава или не дава необходимите отчети в срок, определени в Правилника за организация и вътрешния ред на СЕСЦ, същата се лишава от право на глас в Общоцърковния събор.

(2) Мерките по ал. 1, т. 1, 2, 3 и 5 се налагат от ПК, а по т. 4 – от Общоцърковния събор.

Глава четвърта

Обжалване решенията на ръководните органи на местни църкви и на СЕСЦ

Чл. 94. Извън специално регламентирани в предходните глави от настоящия Устав случаи на обжалвания, жалби в други случаи могат да се подават по реда на настоящата глава.

Чл. 95. (1) Решенията на всеки ръководен орган на местна църква или на СЕСЦ могат да се обжалват последователно пред по-горестоящите по степен органи, в следния ред:

1. Духовен съвет на местна църква;
2. Общо събрание на местна църква;
3. Пастирска колегия;
4. Общоцърковен събор, чиито решения са окончателни.

(2) Съвместните решения на Духовния съвет и Настоятелството, както и решения, действия или бездействия на председателя на Настоятелството, както и решения на Църковния съвет могат да се обжалват по реда на ал. 1 пред органите по т. 2, 3 и 4; решения, действия или бездействия на председателя на СУ – пред тези по т. 3 и т. 4; съвместните решения на СУ и ПК, както и решенията на ПК в разширен състав – пред този по т. 4.

Чл. 96. Жалбите са писмени и съдържат трите имена, църковна принадлежност и адрес за кореспонденция на жалбоподателя, изложение и искане. Могат да се прилагат доказателства и да се правят доказателствени искания. Жалбата трябва да се подпише. Подава се в 14-дневен срок от съобщаването на решението или ако не е съобщено – в срок от 1 месец от постановяването му, а действията или бездействията по чл. 95, ал. 2 – в срок от 14 дни от извършването, респективно от датата, на която е трябвало да се извърши необходимо действие, но не е извършено.

Чл. 97. Всяка контролна инстанция може да потвърди, измени или отмени решението на предходната.

Чл. 98. Решенията на контролните инстанции се съобщават писмено или се обявяват на информационното табло в местната църква, към която принадлежи жалбоподателя.

Чл. 99. Жалбата не спира изпълнението на обжалваното решение, освен ако контролната инстанция разпореди друго.

Глава пета

Начин на прекратяване и ликвидация на СЕСЦ

Решение за прекратяване и определяне на ликвидатор

Чл. 100. (1) Прекратяване на СЕСЦ може да стане само след решение на Общоцърковния събор или по решение на компетентен съд.

(2) Едновременно с прекратяването, ликвидацията и заличаването на СЕСЦ се извършва прекратяване, ликвидация и заличаване на всички негови местни поделения – юридически лица, по реда на тази глава, освен ако някое или някои местни поделения решат да преминат като местни поделения към новосформирано или друго съществуващо вероизповедание.

(3) СУ и пастирската колегия с общо решение определят и назначават ликвидатор. При необходимост може да се определят и назначат и повече ликвидатори. Председателят на СУ също може да бъде ликвидатор.

Нарочен баланс към прекратяването и годишни доклади

Чл. 101. (1) Ликвидаторът съставя баланс към момента на прекратяването на СЕСЦ и местните му поделения, и доклад, който пояснява баланса. В края на всяка година той извършва годишно приключване и представя годишен финансов отчет и годишен доклад за дейността си пред Общоцърковния събор.

(2) Общоцърковният събор се произнася за приемането на началния баланс, на годишното приключване и за освобождаването от отговорност на ликвидатора.

Извършване на ликвидацията

Чл. 102. Ликвидаторът извършва ликвидация като осребрява имуществото на СЕСЦ и на местните му поделения, и изплаща всички нейни задължения. В случай че след изплащане на задълженията остане имущество, то по решение на Общоцърковния събор се предава на религиозна институция на вероизповедание, близко по верско убеждение до СЕСЦ.

Приключване на ликвидацията

Чл. 103. (1) След осребряване на имуществото и изплащане на задълженията, ликвидаторът съставя краен ликвидационен баланс и доклад, който пояснява баланса, както и другите документи по чл. 101, ал. 1, ако е необходимо.

(2) Общоцърковният събор се произнася за приемането на крайния ликвидационен баланс, на годишното приключване и за окончателно освобождаването от отговорност на ликвидатора.

Заличаване на юридическото лице

Чл. 104. След приключване на ликвидацията председателят на СУ подава в Софийски градски съд молба за заличаване на СЕСЦ. Председателят на СУ може да оправомощи ликвидаторът да подаде молбата за заличаване.

Преходни и заключителни разпоредби

§. 1. Настоящият устав се прие от Общоцърковен събор на СЕСЦ, проведен на 15 май 2021 г. в гр. Кричим, ул. „Раковски“ № 9, и отменя Устава на евангелските църкви в България, изготвен и приет на църковен събор в Пазарджик през 1888 г., с последващо наименование Устав и Доктринални позиции на Евангелските Съборни Църкви в България, преработен от събора в Пловдив през 1899 г., преработен от събора в с. Церово на 5-9.XI.1920 г., преработен от събора в Кюстендил на 27-30.X.1923 г., преработен от събора в Хасково на 15-19.IX.1928 г., преработен от събора в София на 10-12.XI.1940 г., преработен от събора в София на 27.IV.1949 г., преработен от събора в Самоков на 7-8.X.1994 г., преработен от събора в Каменна река на 7.X.1995 г., преработен от събора в Сливен на 10-11.X.1997 г., преработен от събора в София на 21.IV.2001 г., преработен от събора в Сливен на 14.IV.2003 г., преработен от събора в Пазарджик на 18-19.IV.2008 г., преработен от събора в София на 24-25 април 2015 г., преработен от Събора във Велинград на 19-20 април 2019 г.

§ 2 Настоящият устав, приет от Общоцърковния събор на СЕСЦ от 19-20 април 2019 г. е изменен с решение на Общоцърковния събор на СЕСЦ от 15 май 2021 г., проведен в град Кричим.